

Sygn. akt IV U 565/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014 roku w Tarnowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 3 kwietnia 2014 roku znak: (...)

o rentę

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 3 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił Z. J. przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy wobec nie stwierdzenia niezdolności do pracy. Podstawą takiego rozstrzygnięcia było orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 12 marca 2014 roku ustalające, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Od tego orzeczenia odwołujący się nie wniósł w przewidzianym terminie sprzeciwu do komisji lekarskiej, pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie.

Sąd rozważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniósła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Orzeczeniem z dnia 12 marca 2014 roku Lekarz Orzecznik Oddziału ustalił, iż Z. J. nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie to zostało mu doręczone pocztą i odwołujący się odebrał je w dniu 18 marca 2014 roku. Przedmiotowe orzeczenie zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanemu prawa do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołujący się nie złożył sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika Oddziału tak, więc nie wyczerpał dwuinstancyjnego trybu orzekania w przedmiocie niezdolności do pracy przed organem rentowym.

W odwołaniu od decyzji ZUS odwołujący nie wskazuje nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ kpc.

Powyższe przesądza, iż odwołanie od zaskarżonej decyzji wypełnia przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ kpc. odwołujący się bowiem nie wniósł w ustawowym terminie sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika, a odwołanie od wydanej w wyniku przedmiotowego orzeczenia decyzji oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących przedmiotowego orzeczenia. Podkreślić należy, że odwołujący powinien rozważyć wniesienie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 12 marca 2014 roku wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia, co ZUS zauważył w odpowiedzi na odwołanie.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji, na podstawie powołanych przepisów.

(...)

- (...)
- (...)
- (...)